

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTAYENCA

SANTORAL.

- Avuy 18 de Agost.—S. Joaquim, pare de N.^a S.^a, S. Agapito mr. y Sta. Elena vda. emperadora.
Dill. 19.—S. Magi mr. Mariano cf. y S. Luis b. y cf.
Dim. 20.—S. Bernat ab. y dr. y S. Filibert ab.
Dimec. 21.—Sta. Joana Francisca Fremiot. vda. y fund.^a
Dij. 22.—Sst. Sinforiá, Fabriciá y Zórich mrs.
Div. 23.—S. Felip Benici cf.
Dis. 24.—S. Bartomeu ap. y S. Áurea vg.

QUARANTA HORES.—Continúan en la Iglesia de Ntra. Sra. del Tura.—La exposició de S. D. M. comensará á dos quarts de 7.

MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	17'00	Ptas.
Mastay.	16'00	«
Blat de moro	14'00	«
Fajol.	13'50	«
Mill.	15'00	«
Panís.	15'00	«
Mongetes.	26'00	«
Fabes.	15'00	«
Bosses.	18'00	«
Llubins.	12'00	«
Patates (carga).	15'00	«
Ous (dotzena).	01'20	«

Núm. 60

El jove

D. JOSEPH M.^A JAUMANDREU Y JAUMANDREU

Mori en aquesta vila el dia 9 del present mes à la edat de 15 anys

(E. P. D.)

Sos pares D. Joan Jaumandreu y Cabello y D.ª Filomena Jaumandreu y Hurtado, avia materna D.ª Carme Hurtado Vda. de Jaumandreu, germans: Oliva, Francisco, Jaume, (aussent), Joan-Joseph, y Carme; cunyat D. Magí Cornet y Masriera; oncle, tia política, (aussents); nebot, cosins (aussents) y demés parents; Al recordar à sos amichs y coneguts tant sensible pèrdua, els hi pregan lo tingan present en ses oracions y se serveixen assistir à n'els oficis d' ENTERRO y HONRES, qué, pera l' etern descans de la seva ànima se celebrarán en l' iglesia Parroquial el vinent dimàts, 20 del corrent à les vuyt y mitja del mati.

Olot, Agost de 1901.

Per respecte à la santedat del temple el dol se dona per despetit.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. 5'00 Pessetes.

Semestre.... .. 2'50 «

Pago adelantat.

DOTZÉ CERTAMEN LITERARI

D' OLOT.

COMPOSICIONS REBUDES HASTA AVUY

16 D' AGOST.

- » 62.—La mort de la Física.—Lema: *La mort es dolça y hermosa.*
- » 63.—Cuadret.—Lema: *Recort.*
- » 64.—Postas de sol.—(Sense lema).
- » 65.—Inspiració.—Lema: *Vergonya eterna als que despreciant son idioma alaban els dels altres.*
- » 66.—A ma estimada.—Lema: *L' amor al bosch.*
- » 67.—A ma estimada.—Lema: *Ilusions que matan.*
- » 68.—La professó d' els moliners.—Lema: *Régina cæli letare.*
- » 69.—L' espellonada.—Lema: *Derries de nissaga.*
- » 70.—La pregaria del Fort.—Lema: *Redde mihi nunc etc. (Judices XVI-28)*
- » 71.—Entre companys.
- » 72.—Castellada.—Lema: *Tururut ¡quí jamega ja ha rebut!*
- » 73.—Amors que passen.—Lema: *Nimietats sublims.*
- » 74.—La violeta.—Lema: *¡Morta d' amor!*
- » 75.—Inmensitat.—Lema: *Sempre.*
- » 76.—Carta desclosa.
- » 77.—La pintura humana.—Lema: *Coloraynas.*
- » 78.—El dupte.—Lema: *Prosa.*
- » 79.—Montanya amont.—Lema: *Vila-meus.*
- » 80.—Cuento nou.—Lema: *Forrat de vell.*
- » 81.—Temps passats.—Lema: *Llicertat.*
- Núm. 49.—Rondalles noves.—Exemples per a ls infants.
- » 50.—Lo cargol catalá.—Lema: *Una cosa es escriurer-altre es menjar.*
- » 51.—Als de siempre.—Lema: *Qui enfónsa ó álsa etc. (J. Verdaguer).*
- » 52.—Los fanalets de S. Jaume.—Lema: *Saloam Divina llum.*
- » 53.—Lo Purró.—Lema: *La netedat es mitja vida.*
- » 54.—Flor de tot temps.—Lema: *Amors d' istiu ...*
- » 55.—Al apuntar l' alba.—Lema: *.....*
- » 56.—Excelsior.—Lema: *Nostrs amors*
- » 57.—Harpeits íntims.—Lema: *Interlegere.*
- » 58.—Goigs en llahor dels eczerçits de Xinxilla (vulgo xinxas).—Lema: *Libera nos Dómine.*
- » 59.—Super flumina (Parágrafis del Psalm CXXXVI).—Lema: *Patria.*
- » 60.—Un tip de rap y pop.—Lema: *¡Oh 'l tech d' en Pep Massip!*
- Núm. 61.—Interior y paissatjé.—Notas realistas.

Núm. 82.—Cançó: Els catalans.—Lema: *Aquí dalt de la montanya etc.*

- » 83.—Poesia.—Lema: *Ilusió.*
- » 84.—Íntimas.—Lema: *Amorosas.*
- » 85.—Lo compte d'Urgell.—Lema: *Inri.*
- » 86.—Àmunt.—Lema: *Oració.*
- » 87.—Lo mirall de la pastora (Cansone-
ta).—Lema: *Margarita.*
- » 88.—Lo Jesuset dels ciris (Tradició).
- » 89.—Una excursió.—Lema: *Admirém
la bella Natura.*
- » 90.—Confidència.—Lema: *M. F.*
- » 91.—Salutació.—Lema: *A la Patria.*
- » 92.—Catalunya temps enrera: Catalu-
nya y avant.—Lema: *A la guerra.*
- » 93.—La Gabia.—Lema: *L' amor ver-
dader, salvaria à l' humanitat.*
- » 94.—Colecció de vistas poètiques.—Le-
ma: *Fantasias.*
- » 95.—Serenata de Mosquit (Cançó ca-
talana). Lema: ... Amor.
- » 96.—Íntimes.—Lema: *Agre-dolç.*
- » 97.—Sant Joseph.—Lema: *Dolços a-
mors.*
- » 98.—Les estacions de la vida.—Lema:
Bosqueixes.
- » 99.—Als catalans.—Lema: *Qui avuy la
fals no empunya, (no es pás bon
català.*
- » 100.—La Turrónayra (Costums de la te-
rra).
- » 101.—El Ferrer de la Vall.—Lema: *Les
ferradures de plata.*
- » 102.—Armonias cap-vesprals.—Lema:
Natura.
- » 103.—La Santíssima Vera-Creu de Bé-
salú.—Lema: *CruX fidelis inter
omnes arbor una nobili etc.*
- » 104.—La cansó del exilat.—Lema: *No
tot lo mon es patria. La patria es
tot lo mon.*
- » 105.—Anyorament y conhort.—Lema:
Deu vos salve....
- » 106.—A ma patria.—Lema: *Mon cor es
teu.*
- » 107.—Flors de la terra.—Lema: *Fé,
Patriay Amor.*
- » 108.—Una ganga!.—Lema: *Gran recort.*
- » 109.—Ressurrecció.—Lema: *¡Desperta!*
- » 110.—Berenguer Borrell.—Lema: *Los
Homens de Paratje.*
- » 111.—Les flors novelles. (Alegoria).

Olot 16 d' Agost de 1901.

Joseph Gassiot.

COSES DEL DÍA.

Baratieri y Crispi.

Han mort fá poch aquestos dos personatjes d' indiscutible relleu en els anals polítich-militars d' Italia l' infortunada germana d' Espanya. Baratieri fou un general qual existencia no hauria sigut coneguda fora de sa patria (y encara dintre de ella poch ho hauria estat fora del Ministeri de la Guerra) si no hagués adquirit celebrat per la sua derrota à Abissinia hont va anar à buscar llana comandant les tropes italianissimes y va tornar esquilat per haver trovat un Negus anometat Menelik qui al veurer que li anavan à mourer rahons dins de sos dominis, les hi va mesurar de valent no deixantlo ni bó pels gossos.—¡Quants Baratieri tenim à Espanya! dirán vostés.—Efectivament creyém que no 'ns en faltan pas; empró nostres generals fracassats sols s' assemblan al general italià en portar certs indrets assenyalsats pels bardanchs d' una vergonyosa derrota, donchs se diferencian d' ell en els fets posteriors à son descrédit: Baratieri apesarat y avergonyit s' enterrà en vida retirántse al Tirol hont el pes de la propia desventura l' anà atuhint fins que la malaltia que d' ell s' apoderà comprometé sa vida; se pot dir qu' ha mort de tristesa y pena. Els nostres Baratieri en cambi, res d'aixó; poch hi pensan en amagarse sota de set canes de terra com els caldria; cada dia més *campantes y arrogantes*, fins alguns s' han enfilat à major altura fent servir d' escambell les propies espifiades y fracassos. Descausi en pau el general italià; la premsa europea considera sa mort¹ com la d' un home desgraciat pro de-

cent; ben segur que la mateixa prempsa quant se 'n morí algú dels nostres no s' amagarà de judicarlo **desgraciat** pro desvergonyit.

Crispi també ha mort; fou un dels homes més funestos pera l' Italia; s' ha presentat davant del judici de Deu plé de lletjos crims en sa vida privada y negòcis bruts en la oficial. Volia compararse ab 'N Bismark y 'l pobret no li arribava à la sola de la sabata. Sa norma de conducta fou l' inconseqüència que de luriós revolucionari garibaldi 'l portá à ser l' adulator y l' apoyo de la dinastia de Saboya. Sa mort ha inspirat fástich: dede 'l punt de vista moral perquè ha mort com un gosset y desde 'l punt de vista polítich perquè ha mort com un vividor. —La conducta d' algú home polítich d' Espanya se sembla à la de 'N Crispi; es possible que 'n sa mort també si assemblí.—Deu no ho vulla.

A. C.

ANIVERSARI.

El dia 15 prop passat feya tot just un any que s' inaugurava la primera Exposició Regional Olotina de Belles Arts ó Industries artístiques celebrant-se uns dels actes més lluhits qu' en nostra vila s' han vist, y que vingué à esser com la primera satisfacció que rebia la Junta Organisadora després d' una sèrie no interrompuda de desenganys y amargures que no havían pas terminat encara, però que per lo menos se comensavan à veure dolcificats pels mateixos èxits de l' Exposició.

¡Celebrar à Olot una exposició de caràcter regional! aquesta idea entu-

ssiasnià als Sr. Socis del «Institut Olotí» que 's cregueren que al sol anunci d' ella la població s' aixecaria en pes pera aplaudirlos.

!Res demanarém al Municipi ni à la vila; se digueren; farém l' Exposició per nostres soles forces y molt serà que posats en tant noble empenyo no 'ns ajudi espontaneament qui pot y deu ferho. Se sollicitá l' *apoyo moral* del Municipi que 'l oferí generosament, se passaren comunicacions à les societats y centres de recreo interesantlos en l' idea, se convocaren als industrials que acudiren en bon número y aculliren l' idea ab entusiasme y la major part oferiren son concurs. Tot marxava bé però, les tant versatil la opinió pública, sobre tot quant hi há interès en desviarla; se pot dir que allavors comensá 'l calvari pera la Junta Organisadora.....

Peró no hi entrém en certa mena de consideracinos per més que després d' un any de dormirhi se poden retreure moltes coses sense temor de que la ploma se 'n vagi per mal camí; oblidém aquell afany de les societats y corporacions fins la del *apoyo moral* de proporcionar al públich tota mena de distraccions donantli de franch els concerts y sardanes que à l' Exposició li havia de costar un ral y aquell prurit de desflorar escarnintlos certs espectacles que la Junta tenia preparats: oblidemsen d' aquella mena de junta permanent de la Contra Exposició, quals individuos donaren probes d' un zel y activitat dignes de més noble empresa.

Oblidemla també la conducta de certes autoritats que refusavan les invitacions als actes de l' Exposició com si 's tractés de *cosa vitanda*, ni tampoch volguém recordarnos de que fins els elements ens eran contraris, de que escombrava el vent y 'l fret

als concurrents à la gran terrassa ni de que en la terrible nit del 23 una ratxada de vent feu taula rassa de tota la obra exterior de l'Exposició.

Recordemnos solsament de que hi hagué persones digníssimes que ab sa cooperació lograren que l'Exposició fos un éxit brillantíssim: que una massa important de la població y forasters prengué l'abono per assalt arribantsen à inscriure per número de més de cinch cents; que 'ls concerts y altres actes qu' allí se celebraren foren d' una grandiositat y lluhiment com no s' havia vist y sens dupte tardarà à tornarse veure en nostra vila: que l'Exposició portá un contingent de forasters fora de mida y excessiu pera 'ls recursos de la població; que no mancaren autoritats, la municipal y la eclesiàstica pera presidir els actes, ni 'l diputat à Corts y 'l diputat Provincial pera donarhi major lluhiment y per fi de que hi hagué una Junta Organisadora cual energia se posá sovint à prova pero especialment el mati subsegüent à la catástrofe del 23.

Reunida sobre 'l terreno pera deliberar si seria més prudent tancar la porta ó enbrancarse en nous gastos que ja 's veyá que havian de ser improductius, en presencia d'aquell trist espectacle de tapies volcades, murs enderrocats, pals esmicolats y un trinxament de cordes y cables del envelat y de la il·luminació y un munt de desferres de fanals, archs voltaichs y altres objectes de tota mena ¡Avan y petí com petí! fou l'acort que 's prengué, y à la mitja hora ja s' emprenian els treballs de reconstruició.

Com es de suposar, ab tals contratemps y ab l'empenyo que hi hagué sempre de que de cap modo quedés l'exposició deslluïda, per més que 'ls rendiments foren majors que 'ls

presupostats els gastos s' havian de saldar ab un déficit que no baixá de vuyt mil pessetes, però fins en aixó hi há motiu de noves satisfaccions, já que la Junta Organisadora ha pogut cubrir fins al darrer centim aquest déficit, sense aucili de cap mena del estat, de la provincia, ni tant sols del municipi y sols ab la munificencia dels socis del *Institut Olotí*.

Recordemse per fi de que fins els enemichs, en sa major part, acabaren per fer justicia à la obra del «Institut» y de que tothom hagué de convenir en que la població ne tragué un magnífich resultat, material y moral; material per la grandissima affluencia de forasters que provocá y moral per la gran influencia que tingué sobre la cultura artistica de nostra vila quals efectes s' están ja notant y se notarán més cada dia.

Y també ens es grat recordar que l'«Institut Olotí» qu' en l' empresa s' hi jugava la vida, ha portat desde allavors una vida próspera, fins al punt de que resultantli esquit el local qu' avuy ocupa, ha prés en arrendament el millor local que pera una societat conta avuy nostra vila y més grat ens es encara, recordar que 'ls enemichs del «Institut» que son nostres enemichs com ho son de tot moviment de regeneració de nostra vila, s' han encongit reduhintse à la més mfnima expressió.

Influencia d' el Catolicisme uè la regeneració de la Societat

Acabament,

Lo mon antich gemegaba perquè li faltava un reparadó, lo modern per-

qué l' ha profanat; lo mon antich desitjava un salvadó, lo modern vol redimirse per si mateix, y lluny de poder aixecar altivol son cap y trossejar les lligadures que l' esclavisan, desfalleix y cau en un abatiment y postració més espantosa, y 's trevallava unes cadenes més pesades y més dures.

Hia que desenganyarse, Jesuchrist es lo cami, la veritat y la vida, si ell no es la nostra guia, l' abim sera nostra legítima conseqüència; si no apreném en la càtedra infalible, les ombres del error enfosquirán nostres intel·ligències limitades; si a ell no acudim en nostres necessitats y perills, una mort segura será nostre patrimoni y morirém sens remissió en la nit eterna del pecat. Es precis que reyni Jesuchrist en les societats; aixís y sols aixís li será fàcil a la generació moderna puguense salvá d' un cataclisme universal; aixís y sols aixís podran restablirse l' ordre, lo progrés y la grandesa; aixís y sols aixís se veuran ressucitar aquells temps felissos en que la paraula de Deu era la nota més entussiasista de les ànimes y lo crit de religió llansava als pobles a les més colossals empreses.

Esglayadors perills a milers ens esperan; ja son més ensá del horisó el terrorífich udolar dels negres núvols apitolats per l' huracá desfet, y les detonacions del carro tronador sotraquejan la terra somoguentla de pol a pol. ¿Peró que hi val? ¿No hem vist may per ventura, feréstega tempesta despertarse y apareixer al bell mitj de la mar y aixecarse altiva y enorgullida y dominar l' espay y a sa presencia fugir de por els estels del firmament, y embotirse les braholantes ones, y rodofar a tomballons les boyres fins a besar a son despit les

bramadores aygues per endúrseles a les altures y vomitarles després entre l' terratremol y espetech del tró y l' enluhernament y serpenteig del llamp, y obrirse de bat a bat les portes dels abims maritims pera embolcallar en son sí ab mortalla tenebrosa la gronxada nau, que lluyta contra tots els elements al veurer y mirarse fit a fit ab l' imatge més terrible de la mort? ¿Y no hem vist també al mitj de tanta confusió y esglay sortir rialler é imperiós lo rey de l' univers, lo sol consolador; y com a sa presencia les negres nuvolades s' escampan y ls llampecs s' arreplegan a les regions del no-esser y ls trons fugen ab débils sospirs cap a l' immensitat del espay, ab son sonriurer, fer sonriurer la naturalesa tota, y ab sos dorsos raijs fer bategar lo cor del naufrech entre la bonansa més encoratjadora y encissera?—Donchs bé; aixís mateix si brilla entre vosaltres lo benéfich sol del Catolicisme, recularán fins els primers ronchs precursors de la desfeta social que 'ns amenaça, y nostres cors bategarán entre dolsa y tranquila calma.

Lo Catolicisme es el códich vivent de les lleys regeneradores, lo llibre místich de les doctrines celestials, la font de totes les veritats eternes, lo dipósit únich de tots els germens de restauració y de pau, lo símbol de la civilització y del progrés.

Fa vint segles que va ressoná per l' univers, lo primer crit de son fundador, crit que acullí ab frenétich entussiasme lo mon enter y que festegaren els angels cantant pels ayres, ab notes d' armonia aquelles consoladores paraules de «Gloria in excelsis Deo et in terra pax hominibus bonae voluntatis». Gloria sia a Deu y pau als homens: veus aquí lo resúm admirable del programa de nostra augusta

relligió; veus aquí la rahó perquè sol-sament lo Catolicisme té la missió important de regenerar lo mon.

Ara donchs, si solsament lo Catolicisme pot portar á cap la regeneració social ¿que dirém de sa aproximació, desde luego que 's tant grós lo número d' esperits moderns que sistemàticament y sens repós persegueixen á sos ministres, atacan sens fé ni lley á les ordres relligioses y á sos afiliats, y aterran ab la piqueta revolucionaria sos monuments més venerats y augustos? Sía com vulla, lo reynat de Jesuchist s' acosta, 'ls catòlics de tot lo mon defensen ab herohisme sa santa causa, y l' univers enter contempla ab admiració sa poderosa influencia en els destins de la societat.

Pro ab tot y aixó encara hi há qui califica d' impotens sos esforços, comparantlos ab les convulsions d' un cadavre galvanisat; encare hi há qui 's mofa de son entusiasme al veurer que 's tant petit lo número de campeons que gira voltant al entorn de sa senyera; pró no saben, ¡ignorans! que 'l Catolicisme malgrat totes les persecucions, està plé de vida y energia com en lo comensament de sa carrera maravellosa, no volen recordá que també en lo segle VIII, era objecte de burla l' entusiasme dels héroes de Covadonga, que 'n reduhit número aplastaren més d' un cop els exercits formidables de la mitja lluna, fent onejá l' estandart de la Creu en lo bell cim de les torres dels Califes.

LLUIS FALGUERA, Escolapi.

EL PRIMER AMOR.

A ELLA.

(Acabament).

III.

El sol comensava á daurar ab sos raijs d' or les branques més altes dels arbres, les fulles d' aquestes bressades suaument per l' oreig de matinalada esclataren en tendres sospirs d' amor.

Les carminas peonies vestint de vellut, les roses, el lilá y la xiringuilla escamparan per tot arreu flayrosos perfums y els castanyers, abets, plátanos, acacies, arbustos y altres arbres que atapahian ab un rostre de verdor ombrejavan á l' Esperanseta y á n' en Victor qu' es passejavan pel jarpi trepitjant caminets de fina sorra.

Al cap de poch rato estavan assentats dejús d' una glorieta admirant la multitud de campanetes de la enredadera que cobria la glorieta y tirant pá á n' els peixos de colors del vivé que totseguit corrian en nombrosa bandada á buscarlo, al ensemps que boy esmorsant se servían ab cara riallera gots d' aygua d' una cristallina font que brotava del jardí.

¡Quin march tant digne d' aquell cuadro!

Alegres canturies d' aucells ressonavan en lo jardí y escoltantsels permaneixian muts abdós, mirantse quant l' un no ho veyá de l' altre.

Quant el sol comensá á fer sentir ab massa fortaleza ses caluroses abra-sades, s' en anaren cap á casa; en Victor á prepararse com tenia per costúm per l' ampliació de Medicina, y l' Esperanseta á brodar ab sa tia y ab la mare d' en Victor.

Dos mesos feya que sens passar un sol día havian fet cada día igualment,

y cada dia 's trobavan aixis mateix, en l'estat psicològic que comensaren à notar en aquella sardana; cada dia s'enrahonavan menos y 's miravan més ab una mirada que l'lençava à la vegada melangia y sospirs; en cada dinar pel compte de menjar passavan mirantse, cada dia sentian més alegria en estar junts y més pena en estar separats, cada nit pensavan tot lo que 's dirian l'endemà y l'endemà no 's deyan rés de tot lo que havian pensat en les nits avants, cada dia anavan enmagatsemant més coses per dirse y aixó els hi produhia molta pena en son cor al comprendre que no tardarian gayre 'n separarse y no hi havia temps per dirse tot lo que desitjavan qu'era tot lo que havian pensat desde'l primer dia que comensaren à aymarse y aixó era un martiri que 'ls atormentava crudelment, y ademés pensavan ells, ¿com, recordarse tot lo que havian pensat l'un per l'altre en tot aquell temps si aquest pensament havia estat continuo no interromput ni per un sol instant? y encara aixó era 'l de menos, donchs sabian per experiència que ab una nit havian recordat tot, enterament tot, lo que 's volian dir però lo que 'ls apenava era que 'l trovarse y provar de dirso ja no 's recordavan de rés; aquella necessitat de comunicació d'un desahogo per treurers part de la pena que bullia en sos cors creixia cada dia més ab rahó directe ab la dificultat d'expresarho y cada dia aglomeravan à tot lo que havian pensat, nous pensaments que feyan més impossible el seu desitj majorment tinguent en compte el poch temps que 'ls hi quedava per estar junts y aixó els hi dava un malestar que quant no 's veyan els atormentava ab feresa.

¡Estavan tot el dia junts y trovavan

que no hi havia temps per dir lo que no es tant fácil dir ab molts volums, com ab aquestes dues paraules; t'estimo.

Vingué 'l dia de despedirse y quedà en aquells cors d'aquells dos joves la pena de no haverse pogut comunicar els efectes de ses ànimes y aixó era 'l veri que 'ls rossegava.

¡Al menys una vegada en la vida s'haguessin pogut dir que s'estimavan!

Lo que se sent fortament no s'explica y 'n Victor y l'Esperanseta s'estimavan tant que ni may pogueren dirso ab paraules, però 'ls ulls son més intérpretes dels secrets de l'ànima que les paraules y 'ls ulls eran son llenguatge.

¡Pobrets quant s'estimavan! eran ignoscents, ¡tenian quinze anys!

L'amor d'aquesta edat comparat ab els altres amors ressalta com el brillant verdader ab el fals, com la veritat ab la mentida, per aixó diuen que 'n mitj de les mentides de la vida existeix la sublim veritat del primer amor.

D.

NOTICIES

Dimecres à la nit se celebrà en el «Institut Oloti» la XVIII vetllada que hagué de suspendres lo dia 9 ab motiu de la desgracia que conngué tant fundament à la vila.

Fou una nova prova de lo molt qu' en aquesta important associació 's trevallava, y una ostentació dels valiosos elements ab que conta.

Comensà dita vetllada ab l'execució de la *Danse Hongroise* de Lering, que fou dita molt bé per la secció de música.

Per trovarse indisposat lo Dr. don Eugeni Aulet qu'estava encarregat del discurs doctrinal, lo substituí lo Rvnt. P. Lluís Falguera que tractà de la *Educació de la dona*.

Després de fer un quadro de l'estat actual de la societat, s'estengué en consideracions sobre el poder de la dona per encarrilarla y regenerarla.

Estudiá l'influencia qu'exerci la dona en la Revolució francesa, y acabá recomenant la bona educació de la mateixa pera lograr la regeneració de la societat. Fou molt aplaudit y felicitat per la magistral manera de tractar l'assumpto y per la forma correcta y hermosa ab que sapigué revestir sos elevats pensaments.

Entusiasmá á la concurrencia, *Le Roseau* de Godefroid tocada en l'arpa per la Srta. Pepeta Batlló per l'espressió y limpiesa ab que la digué.

La senyoreta Pepeta Porxas, ab la seva veu extensa y ben timbrada cantá *L'Estasi* wals d'Arditi, donantli tot lo colorit que requereix tal pesa.

Lo P. Concabella, Escolapi, de Mataró sens revelá com un gran poeta y lector, puix llegí molt bé dos poesies seves á instancies del numerós públich, d'una tendresa y factura verdaderament admirables.

Lo *Cuarteto* de Thomé fou interpretat ab molta justesa per los germans, Assumpta, Alfret y Brunegilda Batlló, acompanyats en l'armonium per lo Sr. Rubió.

La senyoreta Anita Domenech tocá en el piano la *Légende* n.º 1 de Paderewski, en que poguer mostrarnos les qualitats que posseheix pera fer sentir al auditori lo que expresa en lo piano.

Lo Sr. Saderra digué de la manera á que 'ns te acostumats, dos hermoses poesies humorístiquas, que feren les delícies del auditori, tant per lo engi-

nyoses com per la naturalitat ab que van revestides.

En substitució de la *Mandolinata* de Soller, lo notable violencellista D. Miquel Juliá, interpretá el *Capricho* de Guarenchi y á instancies del públich tocá admirablement l'adagi de la tocata patetica de Bethoven.

Per últim la secció de senyoretas de l'«Orfeo» cantá ab molta justesa, afinació y delicadesa la *Verge bressant* de Franck. En resumen sigué una vetllada que deixá grata impressió á la distingida concurrencia qu'ocupava completament el local.

Dimàrs vinent á vuyt hores del matí, se celebrarán els oficis d'*Enterro y Honres*, en l'Iglesia Parroquial d'aquesta vila, del infortunat jove don Joseph M.ª Jaumandreu, (a. C. s.)

La senyoreta Pepeta Caminals tingué fa vuyt días la desgracia de caure fracturantse un os d'una cama. Actualment está en vía de prompte curació la que li desitjém sia rápida.

Els concerts Gay, de que parlavam en el número anterior han quedat definitivament fixats pera 'ls días 23 vespre y 25 tarda. De lo notabilíssims que prometen ser ne respón el mérit reonegut de tals artistes y lo triadíssim del programa que nostres llegidors rebran ab aquest número y que se reparteig ab profusió.

Dit senyor Gay ens prega que posém en coneixement dels Srs. Abonats que se 'ls reservarán llurs drets fins tot el dimàrs inclusiu, després de cual día, els que no hagin avisat en contra se entenderá que hi renuncian, y se disposará de sos palcos y butaques.

Ahir á les 5 de la tarda va arribar en aquesta vila procedent de Figueras, el capitá general de Catalunya D. Enrich Bargés pera revistá les forses d'aquesta plassa.

BARCONS Y C.^A

BANQUERS

Facilitan préstams á curts y llarchs plassos en petites y grosses cantitats.

APARATOS DE PUJAR AIGÜA

MOGUTS PERA 'L IMPULS DE LA MATEIXA

No gasta

Va per si sol

Premiat ab MEDALLA DE PLATA en la Exposició Monogràfica de la Trumfa è industries derivadas.

Gran adquisició pera 'ls agricultors que vulguin convertir sos camps de secá ab terrenos de regadiú.

LA HIDRÁULICA.—Passeig de Escudillers, 5, pral. Barcelona.

Vins medicinals

FARMACIA
DE
JOSEPH SOLER

OLOT

Carrer de Sant Esteve 13.

Aguas minerales

GRANULATS

AIXAROPS

